

- 2) Το κοινοτικό δίκαιο δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να αντιτάσσει στις ένδικες προσφυγές περί επιστροφής φόρων εισπραχθέντων κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου τριετή αποκλειστική προθεσμία του εσωτερικού δικαίου αποκλίνουσα από το κοινό καθεστώς των αγωγών περί αναζητήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων μεταξύ ιδιωτών, οι οποίες υπόκεινται σε ευνοϊκότερη προθεσμία, εφόσον η αποκλειστική αυτή προθεσμία εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στις ένδικες προσφυγές περί επιστροφής των φόρων που στηρίζονται στο κοινοτικό δίκαιο και σε εκείνες που στηρίζονται στο εσωτερικό δίκαιο.
- 3) Το κοινοτικό δίκαιο εμποδίζει κράτος μέλος να θεσπίζει διατάξεις εξαρτώσες την επιστροφή φόρου, ο οποίος κρίθηκε αντίθετος προς το κοινοτικό δίκαιο με απόφαση του Δικαστηρίου ή του οποίου το ασυμβίβαστο με το κοινοτικό δίκαιο προκύπτει από μια τέτοια απόφαση, από προϋποθέσεις αφορώσες ειδικά τον φόρο αυτόν και οι οποίες είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που θα ίσχυαν, ελλείψει των διατάξεων αυτών, για την επιστροφή του εν λόγω φόρου.

(¹) EE C 226 της 7.8.1999.

εφαρμόζεται επί της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατ' αποκοπήν διόρθωση ύψους 5 % των δηλωθεισών δαπανών ως ενισχύσεως στον τομέα των αροτριάων καλλιεργειών στο ομόσπονδο κράτος του Mecklembourg Δυτικής Πομερανίας, ήτοι ποσό ύψους 30 304 115,33 γερμανικών μάρκων (DEM), αντί εκείνης ύψους 2 %, ήτοι ποσού ύψους 12 157 646,13 DEM, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr (εισηγητή), D. A. O. Edward, A. La Pergola, και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 366 της 18.12.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-377/99: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1995 — Αροτριάιες καλλιέργειες»)

(2002/C 274/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-377/99, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς W.-D. Plessing και C.-D. Quassowski, και στη συνέχεια W.-D. Plessing και B. Muttelsee-Schön) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Niejahr και G. Braun), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 1999/596/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1999, περί τροποποίησης της αποφάσεως 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (EE L 226, σ. 26), ως εκ του ότι

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-413/99 (αίτηση του Immigration Appeal Tribunal για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Baumbast, R κατά Secretary of State for the Home Department (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Διακινούμενος εργαζόμενος — Δικαιώματα διαμονής των μελών της οικογένειας διακινούμενου εργαζόμενου — Δικαιώματα των τέκνων να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο κράτος μέλος υποδοχής — Άρθρα 10 και 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως — Δικαίωμα διαμονής — Οδηγία 90/364/ΕΟΚ — Περιορισμοί και προϋποθέσεις»)

(2002/C 274/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-413/99, με αντικείμενο αίτηση του Immigration Appeal Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο,

κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Baumbast, R και Secretary of State for the Home Department, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 18 ΕΚ και 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, F. Macken (εισηγητή), N. Colneric και S. von Bahr, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, B. Σκουρή, J. N. Cunha Rodrigues και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα τέκνα πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που εγκαταστάθηκαν σε κράτος μέλος όταν ο γονέας τους ασκούσε δικαιώματα διαμονής ως διακινούμενος εργαζόμενος σε αυτό το κράτος μέλος έχουν δικαίωμα διαμονής εκεί προκειμένου να συνεχίσουν να παρακολουθούν εκεί μαθήματα γενικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας. Το γεγονός ότι οι γονείς των σχετικών τέκνων διαζεύχθηκαν εν τω μεταξύ, το γεγονός ότι μόνον ο ένας από τους γονείς είναι πολίτης της Ενώσεως και ο γονέας αυτός δεν είναι πλέον διακινούμενος εργαζόμενος στο κράτος μέλος υποδοχής ή το γεγονός ότι τα τέκνα δεν είναι τα ίδια πολίτες της Ενώσεως ουδεμία επιρροή ασκούν εν προκειμένω.
- 2) Όταν τα τέκνα έχουν δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής για να παρακολουθήσουν εκεί μαθήματα γενικής εκπαίδευσης σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 1612/68, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει στον γονέα που όντως έχει την επιμέλεια των τέκνων αυτών, ασχέτως της ιθαγένειάς του, να διαμένει με αυτά για να διευκολύνει την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, παρά το γεγονός ότι οι γονείς έχουν εν τω μεταξύ διαζευχθεί ή το γεγονός ότι ο γονέας που έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν είναι πλέον διακινούμενος εργαζόμενος στο κράτος μέλος υποδοχής.
- 3) Ο πολίτης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που δεν έχει πλέον στο κράτος μέλος υποδοχής δικαίωμα διαμονής ως διακινούμενος εργαζόμενος δύναται, υπό την ιδιότητα του πολίτη της Ενώσεως, να τύχει εκεί δικαιώματος διαμονής κατόπιν άμεσης εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΕΚ. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού εξαρτάται από τους περιορισμούς και τις προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής, αλλά οι αρμόδιες αρχές και, εν ανάγκη, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να μεριμνούν προκειμένου η εφαρμογή των εν λόγω περιορισμών και προϋποθέσεων να γίνεται τηρουμένων των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου και ιδίως της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-471/99 (αίτηση του Sozialgericht Nürnberg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández κατά Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse (¹)

(«Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 77 και 78 — Δικαιούχοι συντάξεων βάσει της νομοθεσίας πλειόνων κρατών μελών — Δικαιούχοι συντάξεων βάσει συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως μεταξύ κρατών μελών προγενέστερης της προσχωρήσεως στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Παροχές για συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεων τέκνα και για ορφανά δικαιούχων συντάξεων — Δικαίωμα για τη λήψη οικογενειακών παροχών με επιβάρυνση του αρμόδιου φορέα κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας — Προϋποθέσεις γενέσεως»)

(2002/C 274/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-471/99, με αντικείμενο αίτηση του Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández και Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους F. Macken, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), R. Schintgen, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 24 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, αυτού, πρέπει να ερμηνευθούν